

ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಅವನಿಗೆ ಉಗುಳಿನ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ಗಾಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಆಳವಾದ ಹನುಮನ ಗುಂಡಿಗೆ ಎಸೆಯಬೇಕು. ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಆದ ಅಘಾತಕ್ಕೆ ಮುಲಾಮನ್ನು ಹಚ್ಚತೊಡಗಿತ್ತು. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದ ಅವಳ ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲ ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಮೈಯನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕದ ಚೀಲವನ್ನು ಎದೆಗಾನಿಸಿಕೊಂಡವಳೇ ಮನೆಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳ ಮುಗ್ಧ ಮನಸ್ಸು ಘಾಸಿಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅತ್ಯಪ್ಪ ಮನದ ಕಾಣದ ಕ್ರೂರ ಹಸ್ತವೊಂದು ಅವಳ ಎದೆಗೆ ಬರೆ ಎಳೆದಿತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಮೌನವಾಗಿ ಆಕೆ ರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮಗಳು ಓದಿನಲ್ಲಿ ತಲೆನಗೊಂಡಿದ್ದಾಳೆಂಬ ಬ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಅಮ್ಮ ಅವಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿ ಹಸಿವೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದ ಅವಳು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮೇಲ್ವಾವಣಿಯನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮರೆತೇನೆಂದರೂ ಮರೆಯಲು ಬಿಡದ ಆ ಘಟನೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಅಮರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಕುಳಿತರೂ ನಿಂತರೂ ಸಂಜೆ ನಡೆದ ಘಟನೆ ಮರೆಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಯಾದ ಮನಸ್ಸು ರಾಡಿಗೆಟ್ಟಿದೆ. ಮನಸ್ಸು ಹೊತ್ತ ಭಾರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಳಿಸುವುದು? ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ 'ಶಾಲೆ ಓದಿದ್ದು ಸಾಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ನೆರವಾಗು' ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರೆ? ಅಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದರೆ? ಛೀ! ಅಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳುವಂತಹ ವಿಷಯವೇ ಇದು? ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ಅಸಹ್ಯ ತರಿಸುವಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಪ್ಪ, ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಲಾದೀತೆ? ಗಿರಿಜಾಳ ಹತ್ತಿರ? ಅವಳಂತೂ ಇದನ್ನೇ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ತರಗತಿಯವರಿಗೆಲ್ಲ ಪುಕ್ಕಟೆ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ತೋರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಯಾರ ಹತ್ತಿರವೂ ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ. ಆದರೆ ನಾಳೆಯೂ ಆ ರಾಕ್ಷಸ ಮತ್ತೆ ಬಂದರೆ? ಭಯದಿಂದ ಅವಳ ಎದೆಯ ಬಡಿತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ ಮಗ್ಗಲು ಬದಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳು ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ದಿಂಬನ್ನು ಒದ್ದೆಯಾಗಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಈ ಕತ್ತಲು ಕರಗದಿರಲಿ. ಬೆಳಗೇಬಂದು ಆಗದೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಅವಳ ಆಂತರ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರಾರಂಭದ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಜ್ಞಾನದ ಟೀಚರ್ ಸರಿಸ್ವಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನ ಧುತ್ತನೇ ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂದು ಅವಳ ಮೈ ಬೆವರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಹನೀಯವೆನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು. ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಗಮನ ನೀಡದ ಅವಳು ಮೇಷ್ಟ್ರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು 'ಜಾಹ್ನವಿ' ಎಂದು ಕರೆದಾಗ ಆಕೆಯ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಉಡುಗಿ ಹೋಗಿ ಬವಳಿ ಬಂದಂತಾಗಿತ್ತು. ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಳಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು 'ಒಂದು ಸರ್ಪದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿ' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕೋಪವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕರಿ ಹಲಗೆಯು ತನ್ನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿತ್ತು. ಅದೇ ಗಾಢಾಂಧಕಾರ. ಅದೇ ನೀರವತೆ. ಬಳಪ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಆಕೆಯ ಬೆರಳುಗಳು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದ ಸರ್ಪವನ್ನು ಬಿಡಿಸಹತ್ತಿದವು. ತನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಸಹಸ್ರಪದಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದ ರೋಮಯುಕ್ತ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಪವೊಂದು ಕರಿಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಡಮೂಡತೊಡಗಿತ್ತು. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಹೋ... ಎಂದು ನಗುತ್ತ ಅರಚತೊಡಗಿದಾಗ ಮೇಷ್ಟ್ರು ತಾಳೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಲಿನಿಂದ ಮೇಜಿನ ಅಂಚಿಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಬಾರಿಸಿದ್ದರು. ಭಯದಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದ ಅವಳು ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ತರಗತಿಯೇ ತನ್ನತ್ತ ಕೈ ತೋರಿಸಿ ಬಿದ್ದು

ಬಿದ್ದು ನಗುತ್ತಿದೆ. ಅಚ್ಚುತನೂ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವಮಾನವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೇ ದಡದಡನೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು.

'ಏನಮ್ಮ ಜಾಹ್ನವಿ, ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಕಾಲುಗಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀಯಾ? ಸರ್ಪಕ್ಕೂ ಸಹಸ್ರಪದಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ?' ಎಂದು ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅಬ್ಬರಿಸಿದಾಗ ಅವಮಾನದಿಂದ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋದಳು. ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ನೀರು ಹನಿಯತೊಡಗಿತು.

ಗಿರಿಜಾಳ ಸಿನಿಮಾ ಕಥೆಯ ಸರಕೆಲ್ಲ ಖಾಲಿಯಾದಾಗ ಯಾರದೋ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ದೆವ್ವದ ಅನುಭವಗಳನ್ನೋ, ಇಲ್ಲವೆ ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗಳ ಗುಟ್ಟಿನ ವಿಷಯವನ್ನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂದು ಪಿ.ಟಿ.ಮಾಸ್ಟರ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಗಿರಿಜಾ ಹೇಳಿದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೇಸಿಗೆ ಎನ್ನಿಸಿತ್ತು. ತಡವಾಗಿ ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪಿ.ಟಿ.ಮಾಸ್ಟರ್ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಡುಗರ ಅಂಡಿಗೆ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಝಳಪಿಸಿದರೆ, ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ನೋವಾಗಬಾರದೆಂಬ ಇರಾದೆಯಿಂದಲೋ ಏನೋ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಪೃಷ್ಠವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ಸವರಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಮೆತ್ತಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಿ.ಟಿ.ಮೇಷ್ಟ್ರು ಈ ಭೇದಭಾವದ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿದ್ದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗಿರಿಜಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ತನಗಾದ ಕೆಟ್ಟ ಅನುಭವ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ತಾನೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ತಡವಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಜಲಜಳ ತಲೆಗೆ ಹೊಳೆದದ್ದು ನನಗೇಕೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ? ಛೀ... ಎಂಥ ಅಸಹ್ಯ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಹೇಳಿಸುವ 'ಗುರುಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುವಿಷ್ಣು ಗುರುವೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರ: ಗುರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇನಮಃ' ಎನ್ನುವುದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ಎನಿಸತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಗಣೇಶ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಹಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಅವರು ಪಾಠ ಮಾಡುವಾಗ ಹುಡುಗಿಯರತ್ತ ನೋಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹುಡುಗರು ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಗೋಳು ಹೊಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಗಂಡಸರೂ ಕೆಟ್ಟವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ. ತನ್ನ ಅಪ್ಪ, ಅಣ್ಣ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಆಗಾಗ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಗುರು ಮಾಮ... ಗುರು ಮಾಮ ಒಳ್ಳೆಯವರೆ? ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಆತ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ನೋಟ ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಹರಿಯಬಾರದೆಲ್ಲೆಡೆ ಹರಿದಾಡುತ್ತವೆ.

ಅಂದು ತಾನು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವಾಗ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಳ್ಳಿ, ಇಣಕು ನೋಡಿ 'ಓ ಜಾನು ನೀನಾ? ಕ್ಷಮಿಸಮ್ಮ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವಾ ಅಂತ ಬಂದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೀನಿದ್ದೀಯಾ?' ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಗಿಂಜುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದ. ಅಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಭಾವವಿತ್ತಾ? ಇಲ್ಲಾ. ಪಿ.ಟಿ. ಮಾಸ್ಟರ್ ತರಹದ ವಾಂಛೆ ಅಡಗಿತ್ತಾ? ಅಂದು ತನಗೆಷ್ಟೊಂದು ಅವಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ತನಕ ಗುರು ಮಾಮನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆತ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಓದುವವಳಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ ರೂಮಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಪ್ಪನ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಆತ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಅತ್ತಿಗೆ, ಅತ್ತಿಗೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತ ಅಪ್ಪನಿಲ್ಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಜಾಸ್ತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ. ಗುರು ಮಾಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಮ್ಮ ಇರುಸುಮುರುಸು ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಗೋಣ ಗೋಣ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಾ ನನಗಷ್ಟು ನೆರವಾಗೆಂದು ತನ್ನ ಕೈ ತಾಕುವಷ್ಟು ಅಂತರದಲ್ಲಿದ್ದ ಉಪ್ಪು, ಖಾರ, ಸಕ್ಕರೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ತೆಗೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆತ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಆಟವಾಡಲೂ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನೂ ಅವನಿಂದ ಮುಜುಗರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಳೆ? ಇಲ್ಲ ಅಮ್ಮನ ಜೊತೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸಿದ್ದನಾ? ಇವೆಲ್ಲ ನನಗೇಕೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ? ಗಿರಿಜಾಳ ಮಾತ್ರ ಹೇಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಯಕ್ಷಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವಳಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು.

ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕುಸುಮಾ ತನಗಿಂತ ಎರಡು ವರ್ಷ ಹಿರಿಯಳು. ಆಕೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳೂ

ಕವನ

ಹುಡುಗ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ
ಏನೋ ಗೀಚುತ್ತಿದ್ದಾನೆ
ಕವನ ಬರೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು
ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟಿರಬಹುದು
ಇಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿ
ಕೈಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು..!

★ ಆರ್.ಸುನೀಲ್ ತರೀಕೆ

ಈಶ್ವರ